

paměť
národa

post...
bellum

Paní Jarmila Zábranská, rozená Kameníková, se narodila 1.8.1926 rodičům v Komenského ulici ve Vlašimi. Její rodiče zde vlastnili knihkupectví, knihařskou dílnu, obchod s papírem a školními potřebami. Otec František Kameník byl nakladatel a fotograf pohlednic z Vlašimi a Podblanicka. Maminka měla zkušenosti z vídeňské banky a peněžního ústavu z Brna. Rodiče žili kulturním životem, setkávali se se spisovateli a různými umělci. V 8 letech dostala od rodičů krásný dárek, sestru Alenu.

Protože paní Jarmila byla velmi chytrá a také pilná, naučila se číst a psát ještě v předškolním věku, takže mohla o přestávkách předčítat svým spolužákům.

Po šesté třídě měšťanské školy nastoupila do benešovského gymnázia a první ročník střední školy začala studovat na Vyšší obchodní škole v Praze, kde se vyučovala německá a česká obchodní korespondence, gramatika, konverzace, těsnopis a také angličtina a francouzština. Poté navštěvovala jednoroční rodinnou školu.

Paní Jarmila Zábranská především vždy byla a je velmi umělecky nadaná a již od dětství se věnovala fotografování, divadlu a kresbě.

V době, kdy studovala v Praze, se učila stepovat. Umělecká múza, která jde ruku v ruce s nadáním, ji provází celý život.

V roce 1946 za manžela pojala Josefa Zábranského, který byl o 14 let starší než ona. S ním měla dva syny – Luboše a Miloše.

Paní Jarmila Zábranská pracovala více jak 50 let jako učitelka a vychovatelka dětí a mládeže na základních a středních školách Vlašimska. Patřičné pedagogické vzdělání získala na Pedagogické škole v Brandýse nad Labem. Děti byla velmi oblíbená kvůli aktivitám, které jim nabízela. Často s dětmi vyrážela do přírody, kde s nimi sportovala, jezdila na lodi, krmila lesní zvěř, zúčastňovala se letních táborů apod. Protože ji práce s dětmi bavila, angažovala se i v organizacích Skaut, Sokol a v Podblanickém ekocentru ČSOP Vlašim.

Za svůj život rozdala lásku postupně třem generacím dětí, které učila především přemýšlet a správně se vyjadřovat. Založila dětský divadelní soubor a v letech 1956 – 1981 nacvičila až 150 dětských a loutkových představení pro základní a mateřské školy v sále městského divadla Blaník a na bývalé loutkové scéně na vlašimském zámku. Své hry představovala malým divákům i v okolních obcích, v roce 1967 účinkovala se svým souborem i na Pražském hradě, a to hned ve třech jazycích. Jako ochotnická herečka vystupovala po dobu 20 let v 56 představeních, kde ztvárnila role dramatické i komické, zahrála si i ve filmu. Často publikovala v časopise Vychovatel Bratislava, kam v letech 1964 až 1981 pravidelně přispívala na téma dětské dramatiky.

Za svůj život vydala tři publikace. V roce 1981 vydal Pedagogický ústav v Praze její publikaci „Chcete hrát divadlo?“ Okresní kulturní středisko Benešov vydalo její knížku „Děti a divadlo“ a v roce 2001 jí vyšla autobiografická sbírka povídek pro děti „Album Jarmilky Kameníkové“, kde v příbězích ze svého mládí svým pohledem zachytila historii rodného města Vlašim v první polovině minulého století.

Nyní paní Jarmila Zábranská stále pracuje v řadě neziskových organizací ve Vlašimi, angažuje se v Junáku, cvičila „Rodiče s dětmi“ v Sokole. Byla aktivní členkou a činovnicí Klubu učitelů – důchodců na benešovském okrese, ve kterém organizovala pro členy zájezdy po své rodné vlasti. Přípravovala ve spolupráci s Městskou knihovnou ve Vlašimi i přednášky pro děti na téma Kniha – přítel člověka a pro klub vlašimských důchodců - Zajímavosti.

Stále se věnuje své životní lásce – divadlu, ještě pořádá s kolektivem pro děti mateřských škol a prvních tříd ZŠ Vlašim loutková představení. Za celoživotní činnost získala roku 2003 ocenění "Blanický rytíř".

